

„ φας. Φαίνεται γὰρ τοῖς σφίσιν αὐτοῖς προσέχειν ἐπέλαστι, πλὴν ὅσου, καὶ τῷτοι τῷ ζωτικῶν πινάσσεων τὸ λεγόμενον ἐκληπτέον, ἀλλὰ τοῦτο τῷτοι καὶ μέλι τινά, οὐ καθόλον μετατακινού, οὐδὲ ἐκυσίως πινάμενα. (Σ. χ' πέμπτη) Ἀλλὰ τοῦτο τόπῳ ἔσται εἰς ἄλλοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Τίς ή τῆς λογικῆς Φυχῆς Οὐσία;

δ. Κα. ά. Οφεδάσσας οἵμιν εἰς τόπον τοῦτο τοῦτο Φυχῆς λόγος, ὅτι τῷτοι τῆς δημοσιεύσης τὸν αὐτόρωπον ὑστέρην, σαφῶς οἴμιν δι αὖ ἐπήγαγε, τέλος πρόθεσιν αὐτὸς τέλος αὐτὸν παρέβιστε. Προτεταχώς γαρ ἐν μοίρᾳ ἀποθέσεων, ἐν παύτες αὐτόρωποι διωάμεσσιν καὶ ἐνεργειῶν σφίσιν εἰαυτοῖς σωμάτιοι (Σ. χεζ'. Κεφ. Α') προσέχοντες, καὶ λαβὼν τῷτοι τῷ σωματικῇ φύσει προσιδηλούντων τινά, (Σ. χγ'. χγα. χγβ'. χγγ'. χγδ'. χγε'.) ἐκάπερ δέ τῷτοι παθῶν τὸ εἶδος πρόσθιαν τῷτοι θερόπαθες, τέλος τε σωματικῶν, καὶ τέλος ἐν οἵμιν ἐναλλάξ λογικῶν προσεξεπίσας, καὶ μηδαμοῖς οἰκειμεστας πατειλιφώς (Σ. χγζ'. χγη'. χγδ'. τ'. τά. τβ'. τγ'. τδ'. κξ'.) πιάνου πολὺ εὐ αὐτοῖς παπεφώραστε τὸ ἐπεροπαθὲς, καὶ αἰσύμφυλον. Καὶ εἴης μὲν δῆλον τὸ πέρας χωρῶν τῆς προθέσεως, τῷτοι τῆς αὐτῆς ἐρεῖν Φυχῆς, οἵτις δῆλον τέλος θείαν τέλος εἰαυτῆς ἐπαγγέλλεται, τῆς μήδης ἐν τοῖς ἄλλοις ξώσις αἰδηπικῆς, οποίατις αὐτὸν εἶπε, τόγε νυν δῆλη πολλαῖς, ηγὲ τὸ ἐν τοῖς φυτοῖς Φυχῆς οἶον εἰδαλον, τὸ τῆς φυτικῆς φυμάτιον διωάμεσσιν ὑπερτιθέμενος, αὐτοὺς δὲ μόνιμον τέλος ἐν οἵμιν, καὶ νούσεων, καὶ αἰδηποσεων, καὶ δηλαὶ καὶ ἀντιρωτῶν ἄλλων ζωτικῶν ἐνεργειῶν ζσαν πηγῶν καὶ παραίτουν, τοῦτοσκεπτόμενος. "Αλλοι μέν δὲ τὸν τῷτοι Φυχῆς λόγον εἰς εὑρίσκειν, τῆς τε παθήσιας, καὶ τῆς καὶ παθήσιδος θείας Φυχίας, τόσο μιχθεῖσι τέλος θεωρίας συγκαταριζόμενος. Εἰκός δὲ λέγειν αὐτῷ μετελθεῖν, τῆς οἵτοι αἰσωμάτως, οὐ σωματικὸς τόπος Φυχίας απέσκας οὐκοπαύσεις. "Αειποτέλης

δε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΛΙΤΕΤΣΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ε. ΚΑΡΔΙΓΙΤΗΣ

δε λιγότερο, τὸ τινὶ μὴ χωριστὸν, καὶ μηδὲ πλέον, ἀπονοταμένος τῆς ὅλης, τὰς δ' ἄχωρείσας ἀποταμάμενος, ὃν μέρει τάτου ἀποχειρίσαι καὶ τινὸς φύσεψιν. Εἰ μὴ καὶ ταῦτα τις ἐπέντε δότοδοι¹ τῇ πόλει φένται, τὸ μὴ τῷ λόγῳ ἐθελῶσας οὐαῖται, ὃν τὸ πῶς εἴχειν πρός γε τινὸς πόρος τὸ σῶμα αὐτοφοραῖ, ἔδοξε πλαπλοπιστώπετον. "Οτι γάρ οἵσις εἶδος τε τὴν ἐμήχυνην, καὶ τινὸς λογικῶν ἐκεῖνος, καὶ τὰς ἡλίας, φυσικωτέρον διεσκόπει, αὐτὸς ἐκ τῆς αὐτῆς συγχρεαφῆς δῆλον καθίστησιν. Ήμῖν δὲ τινὶ σὺν αὐθρώπῳ φύχην μεταφυσκώπερον, οἵσις μετίαν τινὲς ὅλης παύτῃ καθαρόντα, ἢ δοκεῖ, καὶ οὐαῖται ἀποθεωρῆσται, καὶ τὸ εἰδοποιεῖν τὸ σῶμα σύνδοτήρῳ λόγῳ τιθεμένοις, οἵσις εἰ μηδὲ πᾶσι ὅλοις αἱ σὺν τοῖς ἡλίοις, τὸν τοῦτο τῆς ἴδιας αὐτῆς ρήπτεον. Καὶ εἴπει δέ τις, καὶ τοῦτο τῇσι εἴκείναις παθημάτων, οἵσις οὕτως ήμῶν, η τινὸς τῇσι φιλοσοφησάντων παρεμπέσοι λόγος, τῶν οἵσις σὺν ἔργῳ πάρεργου ἐκδεκτέον, εἰμὶ καθ' ὅσαν τῆς πρᾶγμας θεοῖς Θεωρίας, οὐκ ἀπροσφυντος, οὐδὲ ἀλλόβριος.

9. Φυχή. Διέλοι δ' αὗτις τὰς τῇσι τοῦτο τοῦτο φύχης (οὐδεὶς δὲ πάπον τὴν λόγην τινὸς αὐθρωπίνου σέξιρρην) εἰπόντων δέξεται, εἰς τελα οἰονεὶ κόμματα. Οἱ μὴ γάρ μετίαν σωμάτος χωριστὸν, ταύτον εἰπεῖν αἰσθάματον, καὶ νῦν αὐτόχθονα, πεύτην υπόθεστο, οἱ δὲ παύτῃ σωματικῶν, καὶ πέδην ὅτι μὴ σῶμα. Οἱ δὲ σῶμα μὴ τούτων, τὰ δὲ σῶματος τούτων σέξηρτημάτων, οἵσις αὐτῷ αὐτὸς οὐδὲ σύνεργεῖν ὅλοις οὐδὲ ἀπλῶς εἶναι μὴ δυνάθει. Ανέστιον τι χῆμα (φησὶν ὁ Νεμέσιος (1) καὶ μόναις ταῖς σύνολοις δυνάμεσί τοι, καὶ ἀκαθέσσει συγκροτημένον. Φαίνονται δὲ τῆς μὴ πορώτης αἰρέσεως γεγονότες, Θαλῆς ὁ Μιλήσιος, ὃς καὶ πορώτος τινὸς φύχην φύσει,, φίσκιντον, καὶ αὐτοκίνητον ἀπεφήνατο. (2) Περὶ δὲ καὶ Ἀεισοτέλης μαρτυρεῖ, οἵσις ἔστιν οὕτως ὃν δότομημορθόντα (οὐδὲ γάρ δηλονότι οὐδὲ κατ' ἐκέρδον τὸ χόρον περιττῶν τὴν Θάλητος σύγχρεαμα) ;, πιστικόν τι τινὸς φύχην ψηλαρ-

η βα-

(1) Πιεσὶ αὐθρώπῳ Κερ. Β'. Πιεσὶ Ψυχ.

(2) Πλέπτρχ. Ἀριστ. Δ'. Κερ. Β'. Καὶ Νεμίσιος σύζητα μιντ.

„βαίνειν, εἶπερ τὸν λίθον ἔφη φυχὴν ἔχειν, ὅτι τὸν σίδηρον κινεῖ. (1) Καὶ Πυθαγόρας, ὃς τὴν φυχὴν αειθάρην πιναγνύται εἰς τὸν αὐτόν οὐχέτο (2), τὸν δὲ αειθμὸν αὐτὸν νῦν παρελάμβανε. Τὰς γάρ τοι Πυθαγορείς, ὃς ὁμοφρονεῦταις τῷ Δημόκερτῷ „φυχὴν εἶναι τὸν ἐν τῷ αἴσιῳ ξύσματι υπειληφόμενον ακείομδι (3), εἰμή πνε συμβολικῶς (ώς εἰώθεσαν) οὐχὶ τῷ ξύσματον τόπων, τὴν τῆς φυχῆς καὶ τὸν νοερὸν φῶς ἐμφανίειν, ύπαντιτεθαί αὐτὸς φαίνειν (4) μακραὶ απέχειν τῷ καθηγεμόνος αὐτῷ ήγέμεθα, ὡστερὶ ἐν τῷ δότον Ἀναξαγόρᾳ „αἱροειδῆ λέγοντας, τῷ σῶμα τὴν φυχὴν, (5) αὐτὸς ἐκείνη. Οὗτος καὶ γάρ φυχὴν εἶναι λέγει τὴν κινήσαν, καὶ εἴτις ἄλλος εἴρικε, ὃς τὸ πᾶν ἀκίνητον νῦν. (6) Σεκράτης δὲ, καὶ Πλάτων, μόσιαν νοητὴν οὐκέτι τὴν κινήτην πατεῖ αειθμὸν ἐναρμόνιον, ἀπεδίδει (7). καὶ Σεκράτης ὁ τὸν Πλάτωνα ἔχει ξάμφυτον, οὐ καὶ τὸν οὐρισμὸν εἶναι φασὶν (8) ὅτι „φυχὴ αὐτῷ δεῖν εἴσειν τὸν κινῶν, τὸν κοινῆν εἰς Πυθαγόραν αναφερόμενον. Καὶ πάντες οἱ Πλατωνικοί Ἀριμάνιος, Πλατῖνος, Ἰάριβλιχος, (σωὶς οἵς αειθμείδων ηγή Νερμένιος ὁ Πυθαγορεικός.) Πλάταρχος, Πρόκλος, Ἀλκίνοος, καὶ οἱ τὸν Ἀειστέλλων διερμήνευσαν απεδάσαντες, Θεμίσιος, Σιμπλίκιος, Φιλόπονος. Μενδ' ὅν καὶ οἱ τῷ Νεωτέρων βησημότεροι Καρτέσιος, Νέστων, Λεϊβνίτιος, Ούόλφιος, τῷ ασωμάτῳ τῆς φυχῆς προσάγοντες ἀφεντισαν διαφορύσιει.

§. Φυγ'. Τῶν δὲ δὴ σῶμα τὴν φυχὴν υπειληφότων φέρονται οἱ εἰφεξῆς. Δημόκερτος δὲ εἰς τῷ σφαιροειδῶν αἰτομον τόπον πῦρ, καὶ τὴν φυχὴν συγκείνεται δογματίσας (1),

- (1) Ἀεισ. ἐν Α'. Πιεὶ Ψυχ.
- (2) Πλάταρχ. Καὶ Νερμίσ. εἴθα αἰωτ.
- (3) Παρ' Αεισ. ἐν οἷς αἴωτ.
- (4) Ὁρα Σιμπλίκ. καὶ Φιλόπον. ἐν Τπομ.
- (5) Πλάταρχ. Αὔτ. Κιφ. Γ'.
- (6) Αειστέλλης Α'. Πιεὶ Ψυχ.
- (7) Αεισ. καὶ Νερμίσ. Αὔτ.
- (8) Σιμπλίκ. καὶ Φιλόπον. ἐν Γ' πομ.

(1), ὃς καὶ τὸν "Ομηρον αὐτὸν ἔλκειν ἐπειρᾶτο ἕπει τὸ δόγμα, ὑπερχαίρων τῷ ἔπει", ὡς "Ἐκπωρ καῖτο ἀλλοφρος", γένου. Ταῦτα γάρ εἶναι κατ' ἐκεῖνον, παραιδιανόμυνος, ὡς εἰ πιστὸν εἴη τῷ λόγῳ ὅτε ταῦς ὁ φροντίζειν, καὶ οὐ αἰδησίς δι' οὗς αἰδανόμεθα. Καὶ Ἐπίκερος ὁ οἶον τι κράμα ἐκ τεωτάρων τινὲς φυχῶν συγκερδοσας, ἐκ ποιῶν πυράδες, ἐκ ποιῶν αἱράδες, ἐκ ποιῶν πυριματικῆς, καὶ ἐκ τετάρτης τινὸς αἰκατοκομάσκης, ὁ λινὸς αὐτῷ αἰδητικὸν (2) ὁ καὶ ὁ Ρωμαῖος Ἐπίκερος συμφρονίσας, τὸ quartum nominis expertis συδιελήρισκη. (3), Ταῦτα ὅπερ αἰχμωμάνης εἰσὶν ἀγνοίας σύξοροι, μολόγησις, εκ τινῶν ὄνομάσαι φασκόντων, οὐ μη διώνυσον καταλαβεῖν. (4) Καὶ Ἐρυπεδοκλῆς δὲ ἐκ τοῦ τεωτάρων σοιχείων, καὶ τὴν νείκης καὶ τῆς φιλίας, φυχῶν συμπεινέ τε, καὶ διέκεινε. (5) Ταῦτα πάντα τῶν ἔκαστον φυχῶν εἴναι λέγων. Οἱ δὲ Σπωῖκοι πνεῦμα αὐθερμον καὶ δέσπιρον. (6) Καὶ Ἡράκλειτος μηδὲ αναδυμίασιν εἰκ τοῦ ἥρων, (7) οὐ πῦρ λεπτομερέσατον, (8) οὐδὲ δόξης καὶ Ἰππασος γεγονούσαι φέρεται. Διορθώντις δέ οἱ Ἀπολλωνιάτης, καὶ Ἀναξιμόνης ἀέρα· καὶ Ἰππων ὕδωρ, καὶ Κευτίας αἷμα. Καὶ ὅλως σὺν Ἀεισοτέλει (9) εἰπεῖν, πώποτε τὰ σοιχεῖα, κειτάντα εἴληφε πλήν τῆς γῆς. Άλλα καὶ Τερτυλιανὸς (10) πάντα τοι χεισιανίσας, εἰκ σώματος πάντας παντὶ λεπτῇ τινὶ φυχῶν ἴδοξαζε τῷ παχυτέρῳ σαρκίων, οὓς σὺν κυλεῷ τὸ ξίφος πελμάτην ἀναποκείδαι. Επὶ πᾶσι δὲ οἱ

Νομ.

(1) Ἀεισ. Α'. Πιεὶ Ψυχ. Πλάτων. Ἀριστ. Δ'. Κεφ. Γ'. Νημίσιος. Πιεὶ αὐθρώπια Κεφ. Β'.

(2) Πλάτων. εἴδα αἴνωτο.

(3) Λυκρέτιος ἔπει 239 Βιβλ. Γ'.

(4) Παρὰ Πλάτων. αὐτὸς Κολωτίου.

(5) Ἀεισ. Α'. Πιεὶ Ψυχ.

(6) Πλάτων. καὶ Νημίσ. Αὐτ.

(7) Αὐτ. Αὐτ.

(8) Φιλόσπου. εἴδα Τπωμ.

(9) Αὐτ. εἴδα αἴνωτο.

(10) Βιβλ. Πιεὶ Ψυχ. Κεφ. 2'.

Νεώπεροι Ἐπικύρειοι, οἱ φῦλοι ὥρβέσιον, καὶ ἄλλας, ὅλας, ὁ φασὶ διωάμεσι, σωματικῶν τινα τὴν φυχῆς αἰδεῖξαι πήγανίσαντο φύσιν, πιαύτις μὴ παὶ μετέχειν ὄφεσότες ἀξιοῖ.

§. Ψηδ. Τίνα δὲ τὸ Ἀεισοτέλις ἐντελέχειαν, ταῦτα τὰ Δικαιάρχας ἀρρενίαν τῷ πατέρῳ τοιχοῖσιν, τῷ Δικαιάρχῳ μὲν τῇδε Νεμεσίῳ (1) δινομα, τοῖς δὲ Πυθαγορείοις παρά ἄλλοις, προσαναγγαφομένην δύρεν εἴσι, ταῦτα καὶ τὸν ἕαρδον Ἀσκληπιαδὸν συγγυμνασίαν τῷ αἰδησιον, πᾶς ποτε Θύσεωμόν; Ἔοικασι γάρ τοι, τῷ ἀσώματῳ μὲν (2) τὴν φυχὴν ψατιθεμένων, αὐτοῖσιν δέ (3) καθ' ἑαυτῶν ἀπὸ δὴ τὸ σώματος πάμπαν αἰχάρεισον. Άλλα δέ τοι μὲν Ἀεισοτέλις ἔχοι αὕτις παὶ δύτορεν, αὐτὸς δέ καὶ εὑγείαν δοῖσιν μὴ τῷ πατέρᾳ τῆς λογικῆς φυχῆς ἐκεῖνον ὑπειλιφέντε. Ποεὶ δέ τὸ Δικαιάρχας μὲν δηπέρει τέλοιαζεν ὁ Ρωμαῖος Κικέρων (4), δις τοσῦτον τῆς ἐν τοῖς Δικαιάρχας λόγοις ἐπανδύσοντος ἀπίρητο χάρειος, ὡς delicias suas, έυφήν εἶαντο τὸν αὔδρον δύτοκαλεῖν. Οὗτος τὸν ἀφέρριθὸν πατέρα εκείνης μαρτυρεῖ ποπ separabilem esse (μιδαμῶς χωρεῖσιν εἰναι) τὴν φυχὴν δοξάσαι τὸ σώματος, τῷ Ἀεισοτέλις δηλονότι, καθὰ φησὶν ὁ Πλατωνικὸς Ἀττικὸς (5) ἐπόμενον δύγματι, καὶ τὴν ὅλην τῆς φυχῆς τῶν αὐχρικότερον ὑπόσασιν. Εἰκός δέ γε παὶ τῷ Ἀσκληπιαδῷ τὴν εἰρημένην αἰδησιον συγγυμνασίαν, τὸ αὐτὸν βαλεθεῖ, ὡς ἀρετὴ ταύτην ταῖς συγγυμναζομέναις διωάμεσι σωματεῖται, καὶ τῆς ὕλης κατ' ἐκείνας ἔχεσσαν τὸ αἰχάρειον.

§. Ψηδ. "Ἐτι δέ δὴ καὶ ἄλλη τις τῷ πατέρᾳ φυχῆς εἰπόντων, καθ' ἔτερον λόγον, ἀφεφορεῖ φαίνεται (6). „ τῷ μεταπατέρῳ λόγον,

„ μίαν

(1) Πεεὶ Ἀιθρώπι. Κεφ. Β'. Πεεὶ Φυχ.

(2) Πλέπαρχ. Ἐτ. Δ'. Ἀρισκ. Κεφ. Γ'.

(3) Νεμίσ. σέδρα αἰωτ.

(4) Tusculan. Quæstion. Lib. I.

(5) Ἐτ. Συγγεάμη. περὶ τοὺς Ἀεισοτέλις παρ Εὐστέβ. Εὔχυγιλον προπατροκ. Βιβλ. Ι.

(6) Νεμίσιος πεεὶ Ἀιθρώπι. Κεφ. Β'. Πεεὶ Φυχ.

„ μίαν είναι γὰρ τοις αὐτοῖς τῷ πάντων φυχῇ υπομηκό-
 „ των, κατεκεριματίζομενα εἰς τὰ παθή ἔκαστα, καὶ πάλιν
 „ εἰς ἑαυτῶν σωμάτισαν, ὡς οἱ Μανιχαῖοι, καὶ ἀλλοι τινές.
 „ Ταῦτα δὲ πολλάς καὶ Ἀρφόρυς κατ' εἶδος, τῷ δὲ μίαν, καὶ
 „ πολλάς. Ἀλλὰ δὲ ἄλλις τῆς τῷ φύξῃ φυχῆς δοξασμά-
 των Ι'σοείας· αρχῇ δὲ γνιέθω τῆς πάντων κείσεως.

ΘΕΩΡΗΜΑ Ιη'.

§. Κατ', Τινὲς λογικὴν φυχὴν μόσιαν σώματικην, οὐ
 „ τοι σῶμα διατείνεται είναι, ἀλογον.
 „ Άλογον γάρ δηλονότι πατίζειν εἴθελεν τὰς μόσιας, οὐ
 τὸ πάθον τὰ μόσιάδην ἀλλοδέριατο τὸ οὐτε, πάντη εἴσιν ἀ-
 σύμβατα. Εἴγε οὐ πάντων εἰς πάντο τοις σωμάτοισις ἐν εκάστῳ
 μόσιᾳ (§. σκζ'. σκή'. σλγ'). Ὅπω δέ ἔχει τὰ τῇ λογι-
 κῇ φυχῇ φροσύνηται, καὶ τὰ τῷ σώματι. Οὐ γάρ αὖτε εἰδεί-
 ται εκείνη φροσύδειάσθαι, αἰσπεθείνη τῷ σώματι. (§. χυδ'.
 ψ'. ψα'. ψβ'. ψγ'. ψδ'. ψε'. ψς'.) Εἰδεί μὲν τὸ πά-
 τω, εκείνη. (§. ψδ'. ψι'. ψιδ'. ψιγ'. ψιδ'. ψιε'. ψις'.
 ψιζ'. ψιή'. ψιδ'. ψικ'). "Ἄρα Ο. Ε. Δ.

Σχόλιον.

§. Κατ'. Παραπλησία δέ έστι καὶ οὐ 'Αττικῆ τῷ Πλατω-
 „ νικῆ κατεσκούπη. (1) Ταῦτα γάρ ἀπαστις δοκεῖ σωμά-
 των τῆς φυχῆς δυτικ., τὸ βαλσάμεθαι, καὶ σκοπεῖθαι, καὶ
 „ παθὸν δύποτε ἔστον διανοεῖθαι. (§. χξη'. κξ'.) ο-
 ταν γάρ ἴδωμεν τὸ σῶμα καὶ τὰς πάντας διωδύμεις, (§. χγ'.
 „ χγά. χγβ'. χγδ'. χγέ. χγς'. χγζ'. χγη'.) καὶ
 „ ἀνδυμηδῶμεν δὲ τὰς πτιαύτας στργεῖταις, ὡς οὐ σώματος
 „ ζῆσας

(1) Ἐν τῷ ψηφὸς Ἀεισποτίλιῳ Συγχεάμιντι παρ' Εὐστέφ. Εὐαγγελο-
 Προσπαρ. Βιβλ. εξ. Κεφ. 3'.

„ ςας (§. χγδ'. ψ'. κξ'.) δίδομεν εἶναι τὶ ἡμῖν ἐ-
„ τερον τὸ βιλιόδυκον. (§. ψκσ'.) Τέτον μεν γένιον
τερον, δι αὐφούρων τῷ μετέρω εἰς τόδε εἰπεραινετο κεφα-
λαῖσιν. Καὶ κεῖται ἄρα τὸ ἀκόλυθον λαμπρῶς δεδειγμένον
τῆς φυχῆς τὸ στάσιμον. Οὐκ ἀλλως δὲ γένιος λογγῖνος
τὴν φύσην τὸ πρόκειμενον δεῖξην δεδιηπτώς φαίνεται. (1)
„ Τὰν γὰρ φύσην φυχὴν (φυσίν) ἵχνος γένει γένει περι-
„ ελού, τὸν πιστὸν σώμασιν διείσκεται. Καὶ εἰ φιλοτιμοῦτο
„ τις αἰς Επίκερος γὰρ Χρύσιππος ἀπαντει λίθον πινεῖν,
„ καὶ πάσαν ἐρδυνάν διώματον σώματος εἰς γένεσιν τῷ φύσῃ
„ φυχῆς πράξεων. Τί γὰρ οὐ τὸ πνόματος ήμιν λεπτό-
„ τὸ παρὸν ἔργα γενόντα, εἰς Φαντασίας, γὰρ λογισμός;
„ τί δὲ τῷ απόμαντα παντάκι φύση τὰ ἀλλα ἐ-
„ χει διώματον, καὶ ρόπην, ὡς φρόντιν γένεν, ὅταν εἰς
„ ἑπέρα πλάσιν εγκαταμιχθῆσθαι σώματος· οἷμαι δέ τοι, αἰς
„ γένει τῷ Ἡραίσκεταις αὐτοῖς ἔπειδων, γὰρ Θεραπαι-
„ γῶν (ὡν φυσίν "Ομηρος τὰς μεν αὐτομάτας εἰς τὸν ἀγῶ-
„ να χωρεῖν, τὰς δὲ συμεργάζεσθαι τῷ δευτέρῳ, καὶ μηδε-
„ τὸς οἴων οἱ ζῶντες ἔχοντες πλεονεκτημάτων διπλείπενται,
„ μήτιγε δὴ τῶν εἰκατομάτων φυγμάτων.) Καὶ αὖ τοῖς
„ δηλι τῶν αἰγιαλῶν προσέσθουε λίθοις εἰς τὸ διώματον τη-
„ φύσητότερον ποιεῖν πρὸς αἴθνον. Ζηλῶντι δέ καὶ Κλεο-
„ θει γεμεστήσεταις αὐτοῖς εἰκότως, ὅπω σφόδρα υβρειτικῶς
„ φύση αὐτοῖς διαλεχθεῖσι, καὶ ταυτὸν αἱμφοῖν τῷ σερεψ σώ-
„ ματος εἶναι τὴν φυχὴν αἰαθυμίασιν, φύσασι. Τί δέ,
„ ὡς πρὸς Θεῶν! κοινὸν ὅλως αἰαθυμιάσει καὶ φυχῆ; Πά-
„ δέ ἐγχωρεῖ νομίσαντας τέτω προσεοικούμενοι τὴν διημετέ-
„ ραν, γὰρ τὴν τῷ ἀλλων ζῶντος στίσιαν, τῷτο μεν φαντα-
„ σίας καὶ μηνίας, οἵτε τε εἶναι σώζειν διαρκεῖς, τῷτο δὲ
„ ὄρμας καὶ βιλίσεις τῶν λυσιτελάντων εἰς συμεστιν πραγ-
„ μάτων; γῆτ' ἄρα καὶ τὰς Θεάς, γὰρ τὸν δῆλον παντων παρί-
„ κούται ὄμοιώς δημιγείων τε καὶ ψρανίων, εἰς αἰαθυμίασιν
„ γὰρ καπνὸν, γὰρ ποιαίτην φλυαρίαν καταθίσομεν; Καὶ
„ ταῦ-

(1) Λογγῖν. ὥρος τὴν τῷ Σπεῖκ. Πτελ Ψυχ. δέξαν.

ταῦτα μεν (ἵνα τὸ φέρει τῶν ἄλλων ζώων λεγόμενα, οἵτε ληγούσαις ὅντες ὑπερούν) εἴποι σύμφωνα τοῖς παρίμοιον. Εἰπεὶ δὲ πολλοὶ καὶ ἄλλοι φέρονται τῶν φερεῖ τὸ αὐτὸν εἰσιδεκτῶν λόγοι, οἵσις τὸ αἰσθάματον τῆς Φυχῆς θαυμασίως πρατιώτεται, οἵ μεν τοῖς αὐτοτέροις υφήμοιν ἐπισκεχθεῖσι προσεοικότες, οἵδε καὶ οἱ ἄλλων ἀρχῶν λαμβανόμενοι, πρόργυροι αὖ οἵμαι θύμοι τούτων τούτων τούτων, οἷς αὐτοὶ αἰσθαλεῖσθεροι πρατιώτεται δόγμα τὸ πρὸ παιώνος ἄλλων ήμιν φερεῖσθαις οὐτοῖς.

Α'. Οὐν πήγεμον οἶον τῷ λόγῳ παεῖτο διαμόνιος Πλάτων, παρόδη μεν Φυχὴ φειδῆς, τὸ δὲ σῶμα δρατόν. (1) Καὶ οὐ μεν περοδραμέσι τῷ σώματι, πὸ δὲ αἵσιος ὅργανον φάντη κεχειταί. Καὶ οὐ μεν πήγεμον διασάτε τὴν κρατῆσα, τὸ δὲ ἀρχόμενον, καὶ ὑπείκειν ταχθεῖ. Καὶ οὐ μεν ὁ ἀρχωρὸς τῆς ἡμίν ξανθείδος, Θυμός δηλ. καὶ ὄρεξεως, λιοχῶν, τὸ δὲ τὸ λιοχύμενον δεῖ, καὶ αἰγόμενον. Καὶ οὐ μεν αὐτοκίνητος, καὶ πινεῖσα (2), τὸ δὲ κινύμενον, καὶ παιῦλαν ἔχον κινήσεως. Διὰ γὰρ τῶν αἰπαύτων ἀσιαδεισάτειν ὑστερῶν μεταξὺ Φυχῆς τε καὶ σώματος θεφοραὶ εἰναι σαφῶς ἀποδεικνυσιν. Οὐχ ἵκισα δὲ φύσει τε καὶ νόσῳ ἀλλοῖσι ταῦτα φειταί, καὶ εἴ τις ἔχει τοὺς ἄλλους σφοδράς θεμάχης. Οὐσίᾳ μὲν δοῦ τῇ αὐτῇ καὶ τὸ αὐτὸν πάναγτια προσεῖναι (§. λδ.). αἰσθάτων. Συμβαίνει δὲν σφίσιν αὐτοῖς ἐναντιώσεις τε καὶ θεμάχας, οἶον εἴτε αὐτοπαρατίξεως, συμβολῆς πάνυ καρτερᾶς συρρήγνυμένης, Φυχῆς μεταξὺ καὶ σώματος, παντίπου προδηλότατον (§. χπτ'. χπζ'). Λαλήσκεσθεν τῷ Πλατωνικῷ Σωκράτει (3) τορὸς Σιμμίδη, βραχύτερος δεῖγμα τῆς τοιαύτης συμβολῆς θεραπεύοντος· „τι δαί; οὐ δές (Σωκράτ.) τοῦτο αἰθρούπω παύτων ἔθος· τι ἀλλο λέγεις ἀρχεῖν, οὐ Φυχῶν, ἄλλως τε καὶ φρόνιμος· οὐκ ἔγωγε. Πότερον συγχωρεῖσαι τοῖς καὶ τὸ σῶμα πα-

„ 96

(1) Ἐν Φαίδων.

(2) Ἐν Φαίδρῳ.

(3) Πλάτ. ἐν Φαίδων.

„ Νεσιν, ή καὶ ἐναντικύριων τοῖς παθήμασι; λέγω δὲ τὸ
 „ τοιόνδε· ρίου εἰ καύματος ἐνόντος ηγῆ δίψεις, ὅπερ τάνα-
 „ τίον ἔλκειν, τὸ μὴ πίνειν, καὶ πείνης ὀνόσης ὅπερ τὸ μὴ
 „ ἔδειξιν, ηγῆ ἄλλα μυεία ὄρῶμέντι ἐναντικύριων τῶν φυ-
 „ χιῶν, τοῖς κατὰ τὸ σῶμα, ή οὐ; Παίνι μὴ οὐ.... Τί
 „ οὐ οὐ παῖ τάνατίον φαίνεται ἐργαζόμενη, ηγεμονέα-
 „ στὶς ἐκείνων παίτων, ἃξεν φυσίτις αὐτῶν εἴραι, ηγῆ
 „ ἐναντικύριον ὄλιγη πάντες δέ παντος τῇ βίᾳ, καὶ δεασό-
 „ ζεστα πάντας ἕρόπτες· τοῦ μὴ χαλεπώτερον κολαζόσα,
 „ ηγῆ μετ' ἀλγηδόνων, τάπε καὶ τῶν γυμνασικῶν, ηγῆ τῶν
 „ ιασθικῶν· τὰ δέ πρασότερον. Καὶ τὰ μὴ ἀπειλῆσα, τοῦ
 „ δέ νυδεστα, ταῖς ὑπηρευμάσις, ηγῆ ὄργανος, ηγῆ φόβοις,
 „ οἷς ἄλλη οὐσία, ἄλλῳ πράγματι ὀχλεγομένη· οἷον παῖ καὶ
 „ "Ομηρος ἐν 'Οδυσσείᾳ πεποίηκεν, οὐ λέγει τὸν 'Οδυσσέα
 „ Σπῆδος δὲ πληξας κραδίου λιώπαπε μύδω,
 „ Τέτλαθι δὲ κραδίην, καὶ κιώτερον ἄλλο ποτὲ ἔτλις.
 „ Άρ' οἵτις αὐτὸν πάντες ποιῶσι, ὀχινούμενον οἷς αἴρμονίας
 „ αὐτῆς οὔσης, καὶ οἵτις ἀγεδαι ψᾶσθε τὸ σώματος πα-
 „ θημάτων, ἀλλ' εὐχὶ ἀγειρτε αὐτῷ ηγῆ δεασόζειν, καὶ οὔσης
 „ αὐτῆς πολὺ θειοτέρου τηλὸς πράγματος, ή καθ' αἴρμο-
 „ νίαν; Κράτισος οὐδοὶ δοκεῖν λόγος εἰς αὐτοδεσολεῖν φυ-
 „ χῆς τε καὶ σώματος οὗτος, καὶ οἵτις 'Ἐπικέρυς ἀγέξαι πλεῖν η
 τελεκοντά.

Β'. Ξενοκράτης οὐδὲ Νεμισίω (1) ἔτοι σωτῆγε τῆς φυ-
 χῆς τὸ αἰσώματον. „ Ή φυχὴ εἰ μὴ ἔρεφεται, ψᾶσθε αἴσω-
 μάτική τοι φέρεται· τοι γὰρ μαθήματε ἔρεψει αὐτῶν, οὐδενὶ
 δὲ σῶμα ψᾶσθε αἴσωμάτική τοι φέρεται· οὐκ ἄρα σῶμα η φυ-
 χὴ. Εἰ δὲ μὴ ἔρεφεται, παῖ δὲ σῶμα ζάντες φέρεται,
 οὐ σῶμα η φυχὴ. Τι δὲ τίτις εἶποι, ὑπὲρ τὸ Διηποκεί-
 τε δοπολογύμενος, ὅτι φέρεται μὴ, οὐχ ψᾶσθε αἴσωμάτου
 δέ, ψᾶσθε δὲ τὴν θύραθεν ὑπεισιόντων αἴτομαν ἐν τῷ α-
 γαπνεῖν (2); „ Η δέ τι ὄργανικὸν ἔτοι σῶμα ὑπάρχεσα,
 (οὐδὲ

(1) Πτελί 'Αιθεώπε. Κεφ. β'. Πτελί Ψυχῆς.

(2) Λειτ. 'Εν Α', Πτελί Ψυχῆς.

(εὖδε γὰρ ἐπὶ αὐτῷ προσέσει τὸ τῆς θεοφυῖς.) καὶ ἔμψυχόν τι οὐσία, εὖδε φυχὴ ἔσαι.

Γ'. Αμμανίς δὲ καὶ Νευκλίς τὸ Πυθαγορικὸν λόγος, (1) ὅτι τὰ σώματα βεπτὸν καὶ σκιδασά, καὶ τὰ συμέχοντας δεόκεντα, καὶ σωμάτους, καὶ ὡστερ συσφίγγοντας, καὶ συγχροτάντας αὐτά, ὅπερ φυχὴν λέγομεν. Εἰ τοίνυν σῶματα καὶ φυχὴν οἰονδίποτε εἰ καὶ λεπτομερέστατον, τέ παλιν δέ τοι συμέχον ἐκείνων; Καὶ ὥτας εἰς ἀπειρον, εἴς αὖτις καταυτόσωμα μὲν εἰς αὐτῶντα. Ταῦτα οὖς ἐπὶ τοῦ Ακινάτη (2) προχειρεσάμνες ὁ Νεώτερος Γενναῖος (3) ἀκατεμάχητον τινας ἔχειν τὸν λόγον, τοῦ argumentum il-
lud, in primis egregium δηοκαλέσαι, si quid sentit, εἴτε συμίνοι (φισὶν) εδικαίωσεν. Εμοὶ δὲ (εἴτε συμορφὸν καὶ αὐτὸς ἔχω) εἰ καὶ τοῖς αὐμφὶ τὸν Πλάτωνα, πρὸς Ἐπικυρείας τε καὶ Στωϊκὸς προβαλλόμενον, εἰ πάντη φαῦλον ἔοικεν ὅν, εἰ σόματι γε μὲν Περιπατητικὴ τέλιν αὔρεσιν αὐδρὸς κατὰ τὸ δόπον μόνης τῆς φυχῆς αἴρουσα τὸ αὐτῶν, οὐ καὶ ἄλλως μηδ τέλιν καθόλις ὑλὴν δογματίζοντας, ἐσον αὐθεντές δοκεῖ τατὶ τόπικειρημάτιον ὄκνῳ καὶ λέγειν· δοκεῖ δὲ ὥτας σύδχάλυτον, οὓς καὶ ἄφυχον αὐτὸν πάντη εἴποιμι μὴ ἀπεικότως, εἴπερ απεσία φυχῆς κατ' αὐτὸν λύσεως αἴτιον. Εἰ δέ; οὐκ ἀντεῦθεν πρὸς τῆς ἀληθείας αὐτῆς, σίδηρός τε, καὶ δρῦς, καὶ οὕτα ποιῶντα, κρατισέρας αὐτὸν δύμοιροίη φυχῆς, εἴπερ αὐθρωπος; Καὶ μὲν ηὐλι Λεισοπέλις αὐτὸς ἔρεις, γνήσαθαι τῷ λόγῳ τούτῳ οὐκ ἀπηξίωσε. Παύν μὲν μὲν. Άλλα πρὸς τὰς ἐκ τούτων σοιχείων τὴν φυχὴν συγχροτάντας, θαυμορήσας τὶ δίποτε δέ τοι σύσποιεν αὐτό· „ ύλη γάρ φισὶν ἔοικε πάγια σοιχεῖα εἶναι. Κυριώτατον γάρ ἐκεῖνο τὸ συμέχον, ὅτιποτε δέ τοι. (4) Ἐκ τάτης δέ τι; ὅτι η φυχὴ κρείσων εισβάλλει, τούτη συμέχομέν την αὐτῆς σοιχείων, καὶ ἀρχοειδέστερον, καὶ οὐκ οὔτις αὐτῇ, οὓς Ἐμπεδοκλῆς οὐδό-

(1) Παρὰ Νεμεσίῳ ἐν τῷ πιεὶ αὐθρώπῳ Κεφ. β'. Πιεὶ φυχῆς.

(2) Ἐγ β'. κατὰ Εθνῶν Κεφ. ξ. ε.

(3) Φυχολογ. Προτ. ιδ'. Σχολ. ιγ'.

(4) Λεισοπέλις ἐν Α'. Πιεὶ φυχῆς.

ἐνόμιζεν. ἐ μὲν δ' ἔντεῦθεν, καὶ τὸν φυχὴν σωμῆντον εἴ-
ται ἀσώματον· ὁ γάρ τι λόγος κοινὸς τῷ ἕπει παντὸς εἴ-
δεις, καὶ τοι σωματικὴ ὄμολογυμή· „Καὶ γὰρ ἐν τοῖς στέ-
γη ὅλης τῷ εἴδει τὸ ἀρχαιότερον καὶ τῇ φύσει πρότερον,
„τὸ εἶδος ἔστιν. (1). Τὸ τοίνυν ἐπιχείριμα, τὸ ἐπ τῆς
συμπήξεως τε καὶ συγκείσεως τῷ σωματῶν λιθῳδού εἴτις ἀ-
πειβῶς σκοτοῖη, τοῦτο καταναγκάζει ὄμολογειν τῷ παν-
τὶ ἐκυφισαῖς ἡσίαν ἀσώματον, ἵνα τῇ διωδίμει τῷ παθ-
έαντα σκεδασά πεφυκότε σώματα, συσφίγγοιτο, καὶ σωμέ-
χαιτο. Ταῦτη τοι ἡ Ἀεισούλει μήδη οὐ φύσις εἰσήγετο, οὐ δὲ
ἐκάστω κινήσεως τε ἡ ἱρεμίας ἀρχῆ. Πλάστων δὲ οὐ καθόλα
φυχὴ, τῷ γάρ ὑλαρχικόντι πνεῦμα τοῖς ἀπό τὸ Νούθωνα, τῷ
ἄλλοις ἄλλο τί σύνοπτον τῆς ὅλης γινόμενον, τῷ σωματι-
κον, εἰμὶ παθέαντο τοιότου, τῶν γάρ τοι πρωτίστων καὶ υ-
περτάτων τοῖς ὄντων, αὐτό τε συμεχόμενον, καὶ τὸ ἄλλα σωμέ-
χαιν ἐνδικαμένον. Καὶ μόνος ἀγχεται ἄρα τῷ προτε-
θεῖτι λόγῳ ὁ σωματικὸν πάντα τιθέμενος, οὐχ' οὐ μό-
ντιν τὸν φυχὴν σῶμα εἶναι διποφαινόμενος. Οὐ μή γάρ
κανέν εὑμέσως, λόγον διποδοίη τινὰ τῆς τῷ σκεδασῶν φύσει
σωματῶν συντάσσως· οὐ δέ οὖτις αὐτὸν καὶ φαῖται εἰς σῶμα πάλιν
διποτελεῖτερον διποεῖν τὸ διαφορεῖται. „Εἰ γὰρ λόγοι, (2)
„καφθάπτερ οἱ Στοιχεῖοι τονικῶν τινα εἰναι κίνησιν περὶ τοῦ
„σώματος, εἰς τὸ εἴσω ἄμα πινδυμένω, τῷ εἰς τὸ ἔξω,
„τῷ τὸν μήδη εἰς τὸ ἔξω μεγεθῶν, τῷ ποιοτήτων διποτε-
„λεσικῶν εἶναι· τὸν δέ εἰς τὸ εἴσω σύνσεως, καὶ οὐσίας.
„Ἐρωτίσομεν αὐτὸς, ἐπειδὴ πᾶσα κίνησις διπότινος ἔστι
„δικαίωσας, τίς οὐ δικαίωμις αὐτῷ, τῷ τίνι οὐσίωται; εἰ
„μήδη ἄν, καὶ οὐ δικαίωμις αὐτῷ ὅλη τις ἔστι, τοῖς αὐτοῖς πα-
„λιν χειρομεταλλογονοῖς. Εἰ δέ οὐχ ὅλη ἄλλα σύνλον, ἔ-
„τερον δέ ἔστι τὸ σύνλον τὸν ὅλων (τὸ γὰρ μετέχον
„ὅλης σύνλον λέγεται) τίποτε ἄρα ἔστι τὸ μετέχον τῆς
„ὅλης· πότερον ὅλη καὶ αὐτὸν, οὐδὲν λογοῖς; Εἰ μή οὐ τὸ ὅλη
„πῶς

(1) Φιλόπτον. Αὐτ.

(2) Περὶ Ἀιθρῶν ὁ Νεύσ. Κιφ. β. Περὶ Ψυχῆς.

„ πᾶς σῶλος, καὶ ἄχ' ὅλη; Εἰ δὲ ἄχ' ὅλη, ἀλλον ἄρα.
 „ Εἰ δὲ ἀλλον, τὸ σῶμα. Παῦ ἡστε σῶμα σῶλον. Εἴ τοι
 δὴ φανερὸν, οὐκον οὐκ εἰλικτικὸν συμβετικὸν δυνάμεις, οὐδὲ οἱ
 μὴ φεύγοντες Νεύσθωνται, τοῦτο τῆς ὅλης ἐκείνῳ Διεφορδόντε
 Πυρόματι· (Σ. χειρ.) Καμπανέλλας δὲ τῷ παθόλυ θε-
 σήματι, φέροντες σκαπτόδακαν, πρόδεις δὲ εἰ δοκεῖ, καὶ τῶν
 ὄρμων ἵνα Διημέτερος ἔνετίσθε ταῖς αἰτόμοις, καὶ τῶν ἵνα
 τοῖς σοιχείοις Ευπεδοκλῆς ἔνηπτε φιλίαν, οὐδὲ οὐ τοῖς σω-
 ματικῶν παύται συγκείνεται, δυνάμεις τοῖς ιστίας πολλῷ
 τῆς ὅλης τιμωρεῖται, καὶ πρέπειος.

Δ'. Εκ τοῦ αὐτῷ (1) παῦ σῶμα η ἔξωθεν πινεῖται, η
 „ σύδοσι. Άλλ' εἰ μὴ ἔξωθεν ἀτυχον ἔσαι. Εἰ δὲ εὑ-
 „ δοσι, ἐμτυχον. Εἰ δὲ σῶμα η τυχη, εἰ μὴ ἔξωθεν
 „ πινοῖτο, ἀτυχος οὐδέν. εἰ δὲ σύδοσι, ἐμτυχος. "Άτο-
 „ πον δὲ καὶ τὸ ἐμτυχον, καὶ τὸ ἀτυχον λέγεται τὸν τυ-
 „ χην, ἢν ἄρα σῶμα η τυχη· οὐδὲ εἰ πρὸς τὸν πέοντας κα-
 ταφυγόντες εἶποισθε, ὅτι μετάπερον, οὐδὲ ἐμτυχον διλεγούται, οὐ-
 δὲ ἀτυχον, εἰποῖσθε προστεσμένται, τῇ τρόπῳ εἰδῶν οὐ-
 ποξαρέσσει τῇ τρόπῳ τὸ σῶμα οὐδέν τὸν τυχην ἀποκλείοντες,
 καὶ τὸ κατ' αὐτὰς σῶμα, αἰσώματον αἰποφαίνοντες.

Ε'. Οὐκ ἀγανή δὲ μέδε τὸ τῆς Πλωτίνα. „ Εἶπει γάρ,
 „ ζωὴ (φησίν) (2) τυχῆ πάρεστιν οὐκ αἰδογήνεις (εἰ δια-
 παύτειν, καὶ τὸ ἐμτυχω τὸ ζωὴ μέτεστιν) αἰδογηνη τῷτο τὸ
 „ σῶμα τῶν τυχην, εἰ μὴ εἰς δύων σωμάτων, η πλειό-
 „ νων εἴη, τοι εκάπερον αὐτῷ, η ἔκαστον, ζωὴ σύμφυτη
 „ ἔχειν. η τὸ μὴ ἔχειν, τὸ δὲ μή. η μετάπερον ἔχειν.
 „ Εἰ μὴ δὴ αὐτὸς αὐτῷ προσείν τὸ ζωὴ, αὐτὸ τῷτο μὴ εἴη
 „ τυχη. Τί εὖ μὴ εἴη σῶμα ζωὴ πάραντες ἔχον; Πῦρ
 „ γάρ, καὶ αἴρ, καὶ ὑδωρ, καὶ γῆ ἀτυχα πάραντες, καὶ ὁ-
 „ τω φέρεις τότων τυχη, τῷτο εἰπακτῷ πέριτται τῇ ζωῇ.
 „ άλλα δὲ φέρει ταῦτα σῶματα, οὐδὲ οὐσία. Καὶ οἵσ δὲ δοκεῖ
 „ εἶναι σοιχεῖα τῶν τῆρα σῶματα, καὶ τυχαὶ εἰλέχθη-
 „ σαν

(1) Νικέσ. Πιεὶ αἰθρώπις Κιφ. β', Πιεὶ Ψυχῆς.

(2) Πλωτίν. Πιεὶ Ψυχ. παρ' Εὐστέβ.

„σαν είναι, όπου ζωικός εἶχοντες. Εἰ δὲ μηδενὸς αὐτῷ ζωὴν
„εἶχοντος, οὐ σωμάτος πεποίκη ζωική, ἀτοπον. Εἰ δὲ εἴ-
„κασον ζωικός εἶχε, καὶ τοῦ ἀρκεῖ· μᾶλλον δὲ αἰδιώτατον συμ-
„φόρησιν σωμάτων ζωική ιργάζεται. Καὶ νῦν γρυνᾶν τὸ
„αἰδίνει. Σαφῆς δέ εἶσαι δὲ τὸ λόγον τένος, τὰς ζωικές, οἵ-
τις ὅδιν ὄποικοταταί. Πάλαι μὲν δὴ τὸν τὸν Πλάτωνος
„ἀπαγα ζωή, κίνησις ὑπάρχυσα δέδειται. (1) Κίνησις
δὲ οὐκ ἐπακτί, ἐπειδὴ δὲ ἀρχῆς τινος ὄντος θύσα δίπλα
„τῷ εἶχοντι· ζωική δὴ λέγομεν (οἷς Ἀεισοτέλης (2) τὸν
„διά αὐτὸν ξοφίαν, καὶ ἀνέκησιν, καὶ φθίσιν· οὕτω καὶ εἴτις
δέ τινὶ τῷ σωμάτων ζωή σύμφυτος, εἶσαι πάντως σω-
ματική τις κίνησις οὐ αὐτή, εμφύτως θύσα τῷ σώματι·
Οὐδέν δέ σῶμα ποιεῖται δὲ τῷ παντὶ, οὐ καὶ τὸν αἰδρανίαν
τῆς ὕλης νόμος (δι. χιτ.) εἰσάγειν ἐνδίδωσιν· οὐδενὶ δέ-
ρα αὐτὸν σῶμα, τὸ παρεῖσαντα ζωικός εἶχεν. Εἰ δὲ τότο,
οὐδὲ παρεκτικὸν ζωῆς διλονότι τῷ σωμάτων οὐδενὶ, οὐδὲ αὐτὸν
φύσει ημοέρησεν.

5'. "Ετι δὲ καὶ τῷ δε (3) οὐχ ἡττον φαίνεται αἰδιώτατον
„οὐ τὰς φυχῶν είναι σῶμα ὄτιαν. "Η δὴ Θερμὸν ὅδιν,
„οὐ φυχὴν, οὐ σκληρὸν, οὐ μαλακὸν, ύγρόν τε, οὐ πεπι-
„γός, μέλαντε, οὐ λευκόν. Καὶ πάντας ὅσα ποιῶντες σω-
μάτων ἀλλασσειν ἀλλοῖς. Καὶ εἰ μὲν Θερμὸν, μόνον Θερ-
μανεῖ· φυχὴν δὲ μόνον φύεται. Καὶ καφα ποιήσει τὸ
„καφον φροσερχόμενον, καὶ παρόν. Καὶ βαριεῖ τὸ βαρύ,
„οὐ μελανεῖ τὸ μελανόν, καὶ τὸ λευκόν, λευκόν ποιήσει. Οὐ
„δὲ πυρὸς τὸ φύχειν, οὐδὲ τῷ φυχῇ Θερμὰ ποιεῖν. Ἀλ-
λ' οὐδὲ φυχὴ καὶ τὸ ἀλλοῖς ζώοις ἀλλατε, καὶ ἀλλα, καὶ
„τὸ τῷ αὐτῷ δε, τὰ ἐνατία, τὰ μὲν πυκνύσα, τὰ δε
„χένσα, καὶ τὰ μὲν πυκνά, τὰ δὲ ἀριστά, μέλανα, λευ-
„κά, καφα, βαρέα ποιῶσα. Καὶ τοι τοῦ εἶδει ποιεῖν, κα-
„τὰς τὰς τὰς σώματος ποιῶντας τε, καὶ γένιαν, ναὶ δὲ πολ-
„λά.

(1) Πρόκλ. εἰς τὰς Θεολογ. τὸν Πλάτων. Βιβλ. β'. Κιφ. λ.ii.

(2) Ἐν Β'. Πτερὶ Ψυχῆς.

(3) Πλωτῖν. Αὐτόν.

„λά. Ταῦτα γὰν τὰ περὶ τῆς ποιοτίων τῷ Πλωτίνῳ ληγόμενα, ὡς αρχαικά τινα, κὐ ἔωλα δοκεῖται, οἱ τῷ νεστῷ τῷ δὲ τῷ φιλοσοφεῖν εἶδει χαίροντες, ἵσως ὑπερφρονήσυσι, κακῶς ποιήσοντες. Ὅπως γάρ αὖ, καὶ σέξ ὡν τιναντὸν διωάμεων, τὰς τοιάντας ποιοτίτας τοῖς σώμασιν ἐγγίνεδαι φαίηται, σὺ τότο πάντως τινὶ καθ' αὐτόν, καὶ ταῦτα σώμα, τῷ ἐκ διαμέβεν αὐτικειμένων διωάμεων, ἐν διαδεσσι τῷ κινητοῖσι σωματικᾶς ταῖς σύντιωτάταις τὰς ἔαυτῶν ἐνεργείας περιενυσσόν, συμφέροντιν ἀδιωάτον (§. χιβ'. χιγ').) ὄμολογόσαι παπαναγκαζόμενα.

Ζ'. Ἐτι (1) εἰ οὐ φυχὴ σῶμα ἕστα ἀνέξοι, αἰδάγκη καὶ αὐτῶν ἀνέξεδαι προδίκηρ διλονότι ὅμοίς σώματες, εἰ μέλοι εἰς ἴσον ἰσύει τῷ αὐξομένῳ ὑπάντης. Καὶ οὐ φυχὴ ἔσται τὸ προσιδέρμον, οὐ ἀφυχὸν σῶμα. Καὶ εἰ μεῖντι φυχὴ, πόθεν; κὐ πῶς εἰσιέσθιε; κὐ πῶς προσιδέρμενος; εἰ δὲ ἀφυχὸν τὸ προσιδέρμον, πῶς τότο φυχώσεται; κὐ τῷ πρόδοτῷ ὁμογνωμονίσει; ταῦτα σὺ ἔσαι; ταῦτα τῶν αὐπόνη δοξῶν τῇ πρωτῃ μεταλλίσεται; Ἀλλ' οὐτε περ ξένη φυχὴ αὐτόν; σὺ αὐτοὶ ἔσαι, ὡν οὐτε ἐπέρα οἴδε; Καὶ ὥστερ οὐδὲν ὅγκος ἡμῶν, τὸ μεῖντι διπορρέεσθαι αὐτῷ, τὸ δέ τι προστελθεῖσεται, καὶ δέ ἔσαι τὸ αὐτόν. πῶς οὐν οὐδὲν αἱ μυῆμα, πῶς δέ οὐ γνῶσις οἵκειαν, οὐδέποτε τῇ αὐτῇ φυχῇ χωμένων; Ταῦτα δημάλισα διωάμειν ἔχει πρὸς τὰς αμφὶ τὸν Διηρόκερτον προτεινόμενα, καθ' αὐτόν (ἢ περ Ἀεισοπέλης (2) διεξειστιν) τὰ σφαιροειδῆ τῶν ἀτόμων φυχῶν οἰομένων, ἐπεὶ πολλὰ τάτων πᾶσα τὸ εἰς κίνησιν ἔτοιμον, κὐ τὰ χήματες τὸ σύστημα, ἐκθλίβεται τῇ ζει, καὶ ἐκπυρώνεται, βούθειαν λέγεται γίνεδαι θύραθεν ἐπεισιόντων ἀλλων τοιέτων σὺ τῷ αναπτυγεῖν. Πῶς οὐν οὐ νέιλυς αὐτῇ φυχῇ, εἰδούσας ἔχει, ἀπτα γέδει, οὐ περὶ ἐνεστα τῷ σώματι; Πῶς δέ σὺ ἀκαρεῖ διδασκομένη ἐγκρατής γίγνεται, η νεωτέρα κὐ πρό-

φα-

(1) Πλωτίν. Αὐτ.

(2) Ἐν Α'. Ητεὶ Φυχῆς

φατος, ἡνὶ πολλῷ χόντι, καὶ καμάτη συχνῷ, καὶ μόλις,
ἢ πρεσβυτέραι τῶν γνωστῶν σωματολογία; Βαβαὶ τῆς ὁζυμα-
θείας!

Η'. Εἰτι (1) τί δὲ φύσεσσιν οἱ τῶν φυχῶν σῶμα εἶναι
„ λέγουσις, ὑπέρ εἰκάσι μέρας τῆς φυχῆς, τῆς ἐν τῷ αὐτῷ
„ τῷ σώματι, πότερον ἔκαστον φυχὴ οἵα ἐστι, ηγοῦ οὐδὲ,
„ καὶ πάλιν τὸ μέρας τὸ μέρος; οὐδὲ ἄρα τὸ μεγέθος συ-
„ νεβάλλεται τῇ κατίφε αὐτῆς. (καὶ τοι ἔδειγε ποσὸν τινος
„ δυντος.) Καὶ οὐλον πολλαχῆ, ὅπερ σώματι παρεῖναι οὐ-
„ δικάστων, ἐν πλείστοι τὸ αὐτὸν εἶναι, ηγοῦ τὸ μέρος,
„ ὅπερ τὸ οὐλον υπάρχειν. Εἰ δὲ ἔκαστον τῶν μερῶν οὐ φυ-
„ χήις φύσεσσιν, οὐκ αὐτούχων φυχὴ αὐτοῖς υπάρκει. Συ-
„ νελόντι γὰν φαῖται, ἐν μιᾷ τῷ αὐτερῷ φυχῇ, οὐτοις πο-
„ λυφυχίαις περιττώς, οὐ κομιδῇ αὐτούχοις εἰσαρξίαις αλδ-
„ γως. Καὶ ἔκαπερ αὐτοῖς εἴδος μερὶς ἐκ τῆς περιττῆς,
„ εἴδος δὲ ἐκ τῆς ἐλλείποντος εἰς ἀντοπα περιενεχθίσονται.

Θ'. Εἴτι μέλλοι αἰδινέσθαι τινος (2) τοῦ αὐτὸν δεῖ εἶναι,
„ ηγοῦ τὸ αὐτὸν πάντος αὐτιλαμβανέσθαι..... οὐ γάρ ἄλλο
„ μερὶς ρίνδος, ἄλλο δὲ ὄφελαλμος, ἄλλα ταῦτα οὖν πα-
„ τεν. Καὶ εἰ τὸ μερὶς δια ὄμικτων, τὸ δὲ δια αἰκονῆς, εἴτε
„ δεῖ εἶναι εἰς ὁ ἀμφω· οὐ πῶς αὐτὸις ὅτι ἔπειρα ταῦ-
„ τα, μηδὲ εἰς τὸ αὐτὸν ὄμη τῶν αἰδινημάτων ἐλθόντων; Δεῖ
„ τοινωj τότο ἀστερ κεντρον εἶναι, γεαματα; δὲ συμβαλλό-
„ σας ἐκ περιφερείας κύκλος, ταῦς πανταχόθεν αἰδινοῖσις,
„ πρὸς τότο περιένειν, καὶ τοιτο τὸ αὐτιλαμβανόμενον εἶναι
„ εἴδος δυτῶς..... Άλλο εἰμὶ τοῦ μερεισθν δὲ, ἀπε σῶμα,
„ καὶ ἔκαστον δὲ τῶν μερῶν ἐκείνων τῆς φυχῆς, ἄρα καὶ τοῖς
„ μορέοις αὐτῷ αἰδινέσθαι, οὐ αἰδινότε τὸ μέρη τῶν με-
„ ρίων ἐσται. Άλλα ξέναστον. Εἰ δὲ διτεῦ πάντος αἰδι-
„ στεται, εἰς ἀπειρα διαιρεῖσθαι τὸ μεγέθυς περικότος, ἀ-
„ πείρυς οὐ αἰδινοῖσις καθ' ἔκαστον αἰδινού συμβιβίσται γί-
„ γνεθαι ἔκάσω· οἷον τῷ αὐτῷ ἀπείρυς ἐν τῷ πήγεμοντε
„ ημῶν εἰκόνας.

Ι'. "Ε-

(1) Πλωτῖν. εἴδα αἰωτ.

(2) Αὐτ. Αὐτ.

I. "Ετι (1) ὅταν δάκτυλον λέγυται ἀλγεῖν αἴθρωπος,
 " οὐ μὴ οὖσῃ φερεῖ τὸν δάκτυλον δύπτεσι, οὐ δὲ αἴδησις
 " τὸν αἰλυγεῖν, δῆλον ὅτι ὁμολογήσεσιν ὡς φερεῖ τὸ ήγεμο-
 " νῦν γίγεται. Ἀλλὰ δὲ ὅντος τὸ πουντός μέρες, τὸ πο-
 " ρύματος τὸ ήγεμονῦν αἰδανέται. Καὶ δὴ τούχη τὸ εὐ-
 " τὸ πάχει. Πλάσει τὸ συμβαίνει; Διαδέσσει Φύσιστο.
 " παθόντες μὴ μά. τὸ φερεῖ τὸν δάκτυλον τούχητοῦ παθ-
 " ματες, μεταδόντος δὲ τῷ εφεξῆς, καὶ τότε ἀλλῳ, οὐας ἐ-
 " πορὸς τὸ ήγεμονῦν αφίκοιτο. Ανάγκη τοίνυν, εἰ τὸ φρά-
 " τον πόνον οὐδετο, ἄλλων τῶν αἴδησιν τὸ δούτρυ εἶναι,
 " εἰ καὶ θάδοσιν οὐ αἴδησις, καὶ τὸ τείτη ἄλλων, καὶ πολ-
 " λας αἰδήσεις, ηγετούρις φερεῖ εὑδές αἰλυγίματος γίνε-
 " θει. Καὶ τότων ἀπασῶν τὸ ὕπερον τὸ ήγεμονῦν αἰδα-
 " νεῖται, ηγετούρις φερεῖ ταύτας· τὸ δὲ ἀληθές, οὐα-
 " στῶν εκείνων μὴ τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ αἰλυγίματος. Ἀλλα
 " τῶν εφεξῆς τῷ δακτύλῳ, ὅτι ὁ περσὸς αἰλυγεῖ· τῶν δὲ
 " τείτην ὅτι ἄλλο τὸ φράτος τὸ αἴωνει, ηγετούρις πολλὰς εἶναι
 " αἰλυγιδένας· τότε ήγεμονῦν μὴ τὸ φράτος τῷ δακτύλῳ αἰλ-
 " γίματος αἰδανέθαι, ἄλλα τὸ φράτος αὐτῷ, ηγετούρις γε-
 " γνώσκειν μόνον, τὰ δ' ἄλλα χαίρειν οὐδὲν, μὴ δηισάμε-
 " νον, ὅτι αἰλυγεῖ ὁ δάκτυλος. Επεὶ τοίνυν ἀπτα ταῦ-
 " τα, τοιᾶτο δεῖ τιθεῖναι τὸ αἰδανόμενον,, οἷον πανταχοῦ αὐ-
 " τὸ εἴατο τὸ αὐτὸν εἶναι· τότε δὲ ἄλλῳ τινὶ τῷ δυτῶν,
 " οὐ σώματι ποιεῖν φροσήκει.

I A'. "Ετι (2) οὐδὲ νοεῖν οἶον τε εἰ σώμα, οὐ τούχη ὅτιν
 " εἴη. Εἰ δὲ τὸ αἰδανέθαι δεῖ τὸ σώματι προφραμβύνει
 " τῶν τούχων αὐτιλαμβάνεθαι τῷ αἰδητῷ, μὴ εὖ εἴη καὶ
 " τὸ νοεῖν τὸ δέσμον τούχων σώματος καταλαμβάνειν· οὐ ταυτὸν ἔσαι
 " τῷ αἰδανέθαι. Εἰ δὲ τὸ νοεῖν δεῖ τὸ αὐτὸν σώματος αὐ-
 " τιλαμβάνεθαι, πολὺ πρότερον δεῖ μὴ σώμα εὖ τὸ νοεῖ-
 " σον εἶναι· ἐπεὶ αἰδητῷ μὴ οὐ αἴδησις, νοεῖται δεῖ οὐ
 " νόησις. Εἰ δὲ μὴ βέλονται, ἄλλ' οὐ δύσονται γε καὶ νοε-

τον

(1) Πλωτῖνος Αὐτ.

(2) Αὐτ. Αὐτ.

„ τῷ νοίσεις, καὶ ἀμεγέθων αὐτιλήψεις. Πῶς τὸν μέγεθος
 „ ὅν, τὸ μὴ μέγεθος νοίσει; καὶ τὸ μεγέθος, τὸ μὴ μεγέ-
 „ τὸν νοίσει; οὐ μέρει τινὶ ἀμέρει αὐτῷ; Εἰ δὲ τότε, οὐ
 „ σῶμα ἔσαι τὸ νοίσον· καὶ γὰρ δὴ τὸ ὄλκος χείσις φρός τὸ
 „ θίγειν. Ἀρκεῖ δέ, καὶ σῆτι. Εἰ μὴ τὸν συγχωρίσοντα
 „ τὰς φράστις νοίσεις (ὅπερ ἀληθές έστιν·) εἴναι τῷ
 „ πάντῃ σώματος καθαρωτάτῳ, αὐτὸν ἐκαστον ἀλάγκη, καὶ
 „ τὸ γοῦν σώματος καθαρὸν ὅν, οὐ γινόμενον γινώσκειν.
 „ Εἰ δέ τῷ τοῦτο ἔλῃ εἰδὼν τὰς νοίσεις φύσεσιν εἴναι, ἀλ-
 „ λαὶ χωρίζομέν γε τῷ σώματον γίγνονται τὰ τὰ χω-
 „ ρίζοντα;. Οὐ δέ δὴ μὴ σάρκαν, οὐ ὅλως ὑλης ὁ χωρί-
 „ σμός κύκλος, καὶ τελείων, καὶ γεωμετρίας, καὶ σημείου. Δεῖ
 „ ἄρα καὶ τούχων σώματος αὐτῶν ἐν τῷ πιέστῳ χωρίσαι·
 „ δεῖ ἄρα μηδὲ αὐτῶν σῶμα είναι. Ἀμέγεθες δὲ σῆμα
 „ καὶ τὸ καλὸν, καὶ τὸ δίκαιον. Καὶ οὐ πάντα ἄρα νόσοις·
 „ ὥστε καὶ φρεσιόντα τῷ ἀμέρει αὐτῆς ψαύδεξεται. Καὶ σὺ
 „ αὐτῇ ἀμέρει κείσεται. Οὐ μὴ τὸν Πλωτίνος, ἐν πολλοῖς
 „ ἀλλοῖς, οἷς παρείμε, ταῦτα.

I.B. Ο δέ δὴ Πρόκλος ὁ Διαδόχος φίνει τινὰ καὶ αὐτὸς, καὶ πάντα νεανικά φροντεῖζεται, καὶ κατ' ἀκρίβειαν ἐπιστήμη φρέπεσσαι συμπεραίνονται. „Πᾶν δέ φιστι (1) φρός,
 „ ἐαυτὸν ὅπιστρεπτικὸν ἀσώματον έστιν· οὐδὲ δέ τῷ σώμα-
 „ των φρός, ἐαυτὸν πέφυκεν ὅπιστρέφειν. Εἰ δέ τὸ ὅπιστρέφον
 „ φρός τι, συνάπτεται ἐκείνῳ, φρός, ὁ ὅπιστρέφει, δῆλον
 „ δὴ ὅτι. καὶ τὸ μέρη τῷ σώματος πάντα φρός πάντα συ-
 „ νάζει, τῷ φρός ἐαυτὸν ὅπιστραφεύτος· τότε δέ τοῦ τῷ φρός
 „ ἐαυτὸν ὅπιστρέψαι, δηταν σὲ φύγει, ἀμφω τέ τε ὅπιστρα-
 „ φεύ, καὶ φρός ὁ ἐπέτραφη. Λαδώντον δέ ὅπιτι σώματων
 „ τότε, καὶ ὅλως τῷ μεγέθει πάντων. Οὐ γὰρ ὅλον ὅλω
 „ συνάπτεται αὐτῷ τὸ μεγέθον, οὐδὲ τὸν μερῶν χωρίσμον
 „ ἀλλων ἀλλαχῇ κειμένων, οὐδὲ ἄρα σῶμα πέφυκε φρός
 „ ἐαυτὸν ὅπιστρέφειν.

Ἐφεξῆς δέ (2) καὶ τόδε κατασκευάζει. „Οτι πᾶν τὸ
 „ φρός

(1) Ἐτ Θολογικῆς Σποιχείωσ. Κιφ. 15.

(2) Πρόκλ. Αὐτ. Κιφ. 15.

„ πρὸς ἑαυτὸν ἀπίστρεπτικὸν, χωρεῖσθαι μόνια ἔχει παντὸς
 „ σώματος. Εἰ δὲ αὐχώεισον εἴη σώματος ἐγνωστὸν, οὐχ
 „ ἔξει τινὰ ἀνέργειαν σώματος χωρεῖσθαι. Ἀδιάστον γάρ
 „ αὐχώεισι τῆς μόσιας σωμάτων ὅσις, τὸν δόπον τῆς μόσιας
 „ ἀνέργειαν εἶναι χωρεῖσθαι. ἕτας γάρ τοις οὐ ἀνέργεια τῆς
 „ μόσιας πρέπει τέλος νέσσε, καὶ οὐ σωμάτων δεομένη. Εἰ δὲ
 „ τι κατ' μόσιαν δέσιν αὐχώεισον, καὶ κατ' ἀνέργειαν ὁμοίως,
 „ οὐ κατ' ἄτιμάλλον αὐχώεισον. Εἰ δὲ τότο, οὐκ ἀπίστρεψει
 „ πρὸς ἑαυτόν τὸ δὲ πρὸς ἑαυτὸν ἀπίστρεφον, ἀλλο οὐ σώ-
 „ ματος, ἀνέργειαν ἔχει χωρεῖσθαι σώματος, καὶ οὐ δέ
 „ σώματος, οὐδὲ μηδί σώματος. Εἰπερ οὐτε ἀνέργεια, καὶ
 „ πρὸς δὲ οὐ ἀνέργεια οὐδεὶς δεῖται τοῦ σώματος. χωρεῖσθαι
 „ ἀρε πάντῃ σωμάτων δέσι τὸ πρὸς ἑαυτὸν ἀπίστρεφον.

Δείκνυτι δ' ὃ αὐτὸς ἐν ἄλλοις, (1) ὅτι πᾶς τὸ ἑαυτοῦ
 γνωσικὸν, πρὸς ἑαυτὸν πάντῃ ἀπίστρεπτικὸν δέσιν. „Οὐτε
 „ μὴ δὴ τῇ ἀνέργειᾳ πρὸς ἑαυτὸν ἀπίστρεψει γνωστούς ἑαυ-
 „ το, δῆλον. εἰ γάρ δέσι τὸ γνωστον, καὶ γνωστούμενον.
 „ Καὶ οὐ γνωστοῖς ἑαυτοῦ πρὸς ἑαυτόν, οἷς γνωσόν. οἷς μὴ
 „ γνωστούτος ἀνέργεια τοις οὐσίαις, αὐτῷ δὲ πρὸς αὐτόν, διέ-
 „ τι ἑαυτοῦ γνωσικὸν δέσι. Ἀλλαμβώ ὅτι ποτε τῇ μόσιᾳ εἰ
 „ τῇ ἀνέργειᾳ, δέδοκται (ἐν Κεφ. 15'). πᾶς γάρ δέ τε
 „ τῇ ἀνέργειᾳ πρὸς ἑαυτὸν ἀπίστρεπτικὸν, καὶ οὐσίαν ἔχει
 „ πρὸς ἑαυτῶν συμμόρτων, καὶ τῇ ἑαυτῇ οὐσίᾳ.

Ἐκ τέτοιν ἐν τοῖς προαποδειχθεῖσι τον, δέπλ τινα τὸ προ-
 πεμψόν δεῖξιν εἰσβάλλει. „Πᾶσα φυχὴ (λόγων (2) αὐσό-
 ματος δέσιν οὐσία. Εἰ γάρ γνωσκει ἑαυτῶν, πᾶν δὲ
 τὸ ἑαυτὸν γνωστον, πρὸς ἑαυτὸν ἀπίστρεφεται. (Κεφ. πγ').)
 τὸ δὲ πρὸς ἑαυτὸν ἀπίστρεφον, οὐτε σωμάτιον (πᾶν δὲ
 σῶμα αὐτοπίστροφον πρὸς ἑαυτόν.) (Κεφ. 16.) οὐτε σώ-
 ματος αὐχώεισον. (Κεφ. 15') Καὶ δὴ τὸ σώματος α-
 χώεισον οὐ πέφυκε πρὸς ἑαυτὸν ἀπίστρεφειν. χωρεῖσθαι δὲ
 „ αὐ

(1) Πρόκλ. Αὐτ. Κεφ. πγ'.

(2) Αὐτ. Αὐτ. Κεφ. ρπτ.

„ αὐτῷ σώματος. Πᾶσα ἄρα φυχὴ ὡς σωματική ἐ·
„ τὸν μόνον, ὑπὲρ σώματος ἀχώριστος. Αλλαμέντι γινώ-
„ σκει ἔαυτην, φανερόν. Εἰ δὲ καὶ τὰ ὑπὲρ αὐτῶν γινώ-
„ σκει, τοῦτο ἔαυτην πέφυκε γινώσκειν, πολλῷ μᾶλλον ἀ-
„ π' αἰτίων τῆς πρὸς αὐτῆς γινώσκεσσα ἔαυτην.

ΙΓ'. Καὶ ἐκ τῆς αὐτοκινητίας δὲ, ὡς εἴτε ἄλλης ἀρχῆς,
τὸν αὐτὸν κατασκοπεῖται. „ Παῦ τὸ ἔαυτὸν κινητὸν πρώτως (φη-
„ σι) (1) πρὸς ἔαυτὸν δῆτιν ἀπιστρεπτικόν. Εἰ δὲ κινεῖται
τὸν, τοῦτο τὸν κινητικὴν ὀνόματα αὐτὸν πρὸς ἔαυτὸν δῆτιν. Καὶ
σεῖμα τὸ κινητὸν καὶ τὸ κινέματον. Ή δὲ μέρει μὴ κινεῖ,
μέρει δὲ κινεῖται. Η ὅλον κινεῖ, τοῦ μέρος κινεῖται. Η
ὕμπαλιν. Αλλ' εἰ μέρος μὴ ἄλλο δῆτιν τὸ κινητὸν, μέρος
δὲ ἄλλο τὸ κινέματον, μὴ δῆσαι καθ' ἔαυτὸν αὐτοκινητού,
εἰ μὴ αὐτοκινήτων ψευστάς. αλλὰ δοκεῖν μὴ αὐτοκινητού,
οὐκ ὅν δὲ κατ' ὑσίαν τοιότον. Εἰ δὲ ὅλον κινεῖ, μέρος
δὲ κινεῖται, η ὕμπαλιν, ἔσαι τὸ μέρος ἢν αἱμοφοτέροις,
καθ' εἴδη σεῖμα κινεῖ, καὶ κινέματον. Καὶ τότο δῆτιν τὸ πρώ-
τως αὐτοκινητού. Εἰ δὲ τοῦτο κινεῖ, τοῦτο κινεῖται,
τὸν τὸν κινεῖν ὀνόματα πρὸς ἔαυτὸν ἔχει, κινητικὸν ἔαυ-
την δὲν. πρὸς δὲ δὲ ὀνόματα πρὸς τότο ἐπέστραπται. Παῦ
ἄρα τὸ ἔαυτὸν κινητὸν πρώτως, πρὸς ἔαυτὸν δῆτιν ἀπιστρεπτι-
κόν. Αλλαμέντι παῦ τὸ εἶναι χορηγεῖν ἄλλοις, αὐτὸν πρώ-
τως δῆτιν τότο, οὐ μεταδίδωσι τοῖς χορηγούμενοις. (2) Με-
ταδίδωσι δὲ τῆς αὐτοκινητίας φυχὴ τῷ σώματι παῦ δὲ
σῶμα κινητὸν δῆτιν ψευστέρα. κινεῖν δὲ ἔαυτὸν οὐ πέφυ-
κεν, αλλὰ φυχῆς μετασίᾳ κινεῖται εἴτε αὐτῷ. (3) καὶ ζῇ
δῆτιν φυχήν. Καὶ παρέστης μὴ φυχῆς αὐτοκινητού παῦ
δῆτιν, απέστης δὲ ἀπεροκινητού, ὡς ταύτην ἔχον, κατ' αὐ-
τὴν, τὸν φύσιν, καὶ ὡς φυχῆς αὐτοκινητού ύσιαν λαχέ-
σης. Άρα πρὸς ἔαυτὸν δῆτιν ἀπιστρεπτικὸν η φυχή. Εἰ
δὲ τότο, ὑπὲρ ἄρα σῶμα δῆτιν (δῆτιν τὸ εἶναι τοῦτο. Κεφ.)

876

(1) Πρόκλ. Αὐτ. Κεφ. Ιζ'.

(2) Αὐτ. Αὐτ. Κεφ. ιη'.

(3) Αὐτ. Αὐτ. Κεφ. Κ'.

τὸ σώματος ἀχώεισον (διὰ τὸ ἐκ τῆς ζ'. Κεφ.). Αὐτούντον δὲ τῷ φυχῇ εἶναι, ἐν τῷ νοεῖν αὐθορμήτως, καὶ προαιρεῖσθαι, καὶ αὐτοὶ φθάσιοτες ἀπεδείξαμεν (Ι. χαρ. χπά. χπβ. ζ'.). Ἀλλ' ὅπερ τῷ σώματι ὁπλοδηκτῷ τῷ θερόν.

ΙΔ'. Οὖτεις Σχολαστικοῖς Λατίνοις πάντας Θαυμαζόμενος Ἀκινάτης, πρῶτον τῷτο αὐτὸς ἐκ τῆς αὐτῆς πανοπλίας ὄρεγει, ὅπλον, ἕπερ αὐτὸ δοκεῖ ἄρριπτον· „ τοσύτῳ γὰρ „ φησί (1) μᾶλλον μὴν ἀρχεῖ τῆς ὕλης, ἥττον δὲ αὐτῇ τῷ „ εἴδος ἐνυποδέδυκεν, ὅσῳ καὶ τιμιώτερον· οὐ δὲ οὐδὲ „ πῷ φυχῇ, εἰδῶν ἀπαίτων τὸ τιμιώτατον· ὥστε τῷτο καὶ „ διάφανον τῷ φυχῇ ὑπὲρ τῷ σώματικῷ γίνεται ὕ- „ λην, οἷς κατὰ τὸν νῦν ἀνεργόσῃ, ὡδὸν διατάσσειν αὐτῇ τῆς „ ὕλης μετεῖναι. Ἀλλὰ μὴ πλέον μαρμαρυγῆς τῆς δότον τὸ εἴδες, οὐ τόνι τῷ ἐκ τῆς φύσεως τῷ πραγμάτων τῷ δι- πλῷ σύνειν; εἴοικε. τί δέ; εἰ μηδενὸς ἀνοτεθεῖτος αὐθορμής, ὑπὲρ τιμιότητος τὰ εἴδη ἀλλήλοις ἔργεισι, οὐχὶ τὸ τιμιώτατον τῷδε ὅντων, ὅσουν γε ἐκ τῷ ἐπινεκθεῖτος λόγῳ, σωμάτια τῷ φρεσβείᾳ, καὶ τὸ δῦλον αὐτὸν εἶναι ύστιαν ἐντεῦθεν σωματικένεκατο; οὐ περὶ τῷ ἀκροτάτῳ μόνῳ τῷδε διωστέοντος εἴδες, οὐ λόγος; Ἀλλὰ τίς αὐτὸς, οὐ Θεός οὐδὲν ὄροθεῖδε, εἰδεστι τοῖς ήδη κειμένοις, τὸ πανδεσμένο τὸ εἴπερόσοφον; Εἴτα τὸ τῇ ὕλῃ ἐνυποδέμεν, τί ἀρα σημαίνειν βάλεται; τὸ σύντονον εἶναι ύστια, καὶ ἡκίστα χωρεῖσθαι σώματος τὸ εἴδος; οὐ τὸ σώματι προδρῆθαι, εἰ ταῖς κατ' αὐτὸν ἐνεργείαις; οὐ τέως τὸ διὰ τῆς ὕλης διέκειντε καὶ χωρεῖν; Ἀλλ' εἰ τὸ Α'. κατάγε τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον (οὐ λέγεται) τῆς τιμιότητος, καὶ τοῖς σύντονοις τῷδε εἰδῶν, οὐ σύντονα, τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον φρεσβείτεται. Τότο δέ διῃ τῇ ύστια τῇ ἑαυτῷ, εἴπερ ύστια ἐκεῖνα τῆς ὕλης ἀχώεισα εἶναι τίθεται· τὸ δέ μᾶλλον καὶ ἥττον τῷ ύστιαν ἡκίστα προσίεθαι, οὐδὲν αὐτοὶ οἱ ἀκρῷ δακτύλῳ γέλσαμοι τῆς Φιλοσοφίας, μήγανόσαν. Εἰ δὲ τὸ Β'., μὴ ηκίστα χώσαιτο ἐνδίκως νεμε-

(1) Θαμ. Ἀκινάτ. ἐν Α'. Μίρ. Ζητήμ. οι'. "Λρθρ. α.
Metaf. Tom. III.

νεμεσίσας ὁ δαιμόνιος Πλάτων, τὸ σώματι προχρῖθαι, ὁ μαρτύριος αὐτῷ ἐλπίφει τῆς καὶ τῶν φυχῶν αὐλίας αἰε-
διλότατον (1), εἰς λόγον μεταληφθεῖ τὸν ἐναντίον ἀκύων,
τὸ σύντονον κατασκολάζοντα; τὸ γάρ τοι χρώμαν, καὶ ὡς χρῆ-
ται διέσπικε πράγματι. Καὶ εἰ μᾶλλον μὲν τῇ ὑλῃ προχρῆ-
ται τὰ ἄλλα, φυχὴ δὲ ἄττον, περισσαίρι αὖτιν ὥπος εἰς
τὸν αντίον τὸ πρᾶγμα, τὰ τῶν μὲν ἄττον διοσταῖσι, τὰ δὲ
μᾶλλον τῆς καὶ σώματος συναφείας καὶ χέσεως. Εἰ δὲ διὰ
τελευταῖον, ἐκεῖνο νοεῖν ἐθέλοι τὸ τῇ ὑλῃ ἐγκατιδύθαι,
τὸ δέ τῆς ὑλῆς χωρεῖν, γρύοιτο αὖτε πειτα πρὸς Θεὸν εἶδος
τι τῷ αἰταύτων δύρεῖν, ὅπερ αὖ τῆς λογικῆς γένεας εἰσὶν
τῶν ὑλῶν βαθύτερον, τῆς ὅλης διὰ ὅλης, καὶ τὸν ἐκάτω με-
ρεν, καὶ πατ' ὅλου χωράσις; ήτοι ωχοῦ πολλῷ παγαν τῆς τοῦ
ἄλλα εἶδος, ή τῷ ἀνύλῳ, δέ τὸ σώματος διαχώρησις;
„ Αὗτείδης δὲ ἐριασάμφυος ξέφος ἀργυρόπιλον
„ Πλάτην αἰαχόμυος κόροθος φάλον, ἀμφὶ δὲρ ἀντῷ
„ Τειχθά τε καὶ πρᾶχθα διαβένθει ἐκπεσε χειρός.
„ Άλλος ἔπειρον ἡμῖν, εἴτι τομώπερσυ.

ΙΕ'. Επὶ τῷ σωματικῷ (φησί) (2) τὸ ἔντος ὅν, δύο
,, σοβεῖ τὸ ἐπείσογκτον. Καὶ δέ τοινυν ἄλλον μὴ εἴναι
,, τὸ ὀπτικὸν, εἰ μόλλοι τὰς χροιάς εἰσδέξεδαι. Καὶ τοι
,, γεῦσιν ἄχυμον, εἰ τὰς χυμάς, καὶ τὸ θεραπλήσιον. Ἀλ-
,, λ' οὐ τούχη καὶ τὰ σώματα δρασκεπτεῖται. Οὐκ αὖτε τοῦ
,, τοῦ εἰχε σωματικὴ θύσα, εἰπεῖ δε εἶχει, αἰσθάματος. Ο μὴ
,, ἢ λόγος θεῶν τοῦ Ἀριστοτέλει (3) Ἀναξαγόρας ζείν. „Α-
,, νάγκην δὲ, ἐπεὶ πάντες (φησί) νοεῖ, αἱμιγῆ τὸν νεῦ
,, εἴναι, ὡς τερ φησίν Ἀναξαγόρας, ἵνα πρατῇ· τότε δέ ε-
,, σίν, ἵνα γνωρίζῃ. Παρεμφανόμενον δὲ καλύπτει τὸ αἷλό-
,, τελον, καὶ αὐτιφράττει. Ἐμοιγενεῖν (εἰ τοῦ λέγειν τὸ
,, πατεισάμβον.) οὐ πιστός εἴναι δοκεῖ, ὡς αὐτῷ πάντα κα-
,, πεθαρρίσαι. Εφ' ὧ δὲ εἴσομαι, ὅτι καὶ τὰς θύσας, νῦν γνω-

(3) Πλάτων Συ Φαιδρού.

(2) A'. Mēpos. Znruμ. z i. "AρΞρ. B'.

(3) 'Εγ Γ'. Πτελ Ψυγ.